

Wat kunt u aan hinder doen?

Kijk eerst naar jezelf, pas dan naar een ander.

We staan allemaal snel aan de klaagmuur als we hinder van anderen ondervinden. De luide muziek uit de geluidsinstallatie van de buurjongen, het op de velden voeren van mest door de boer uit de buurt, de slecht afgestelde koplampen van die tegenligger in het verkeer, ... Ze moeten er allemaal iets aan doen. Maar misschien moeten we eerst even naar onze eigen situatie kijken? Iedereen maakt bijvoorbeeld wel eens te veel lawaai. Soms veroorzaakt u die hinder onbewust. Op andere momenten weet u dat u overlast gaat bezorgen aan uw burens of anderen. Denk maar aan verbouwwerken waar een slijpschijf bij te pas komt. Als we attent zijn, houden we op zo'n momenten rekening met de anderen. Probeer de hinder te beperken. Laat dus een stankprobleem van bijvoorbeeld een slecht werkende septische put of een slecht werkende centrale verwarmingsinstallatie zo snel mogelijk oplossen. En als u tuin- of gevelverlichting installeert, doe het dan zo dat u enkel uw eigendom verlicht. Doe alvast even een denkoefening waarbij u nagaat waar en hoe u zelf allemaal hinder veroorzaakt (thuis, in het verkeer, in uw werkomgeving, op vakantie, tijdens sport of ontspanning,...). Onderstaande checklist kan u daarbij helpen. U vindt ongetwijfeld heel wat situaties waar u zelf als hinderbron optreedt. Vanuit die vaststelling is het misschien ook makkelijker om begrip en geduld op te brengen als een ander u eens sporadisch hindert.

Praten over hinder: hoe pakt u het aan?

Als u iemand wilt overtuigen om minder hinder te veroorzaken, doet u dat best zeer diplomatisch. U gaat die persoon immers wijzen op een probleem dat hij/zij veroorzaakt en u wilt dat de ander dat verandert. Zeer snel wordt dit door de andere partij als bedreigend ervaren en wordt de weerstand groter. En zo komt u makkelijk tot een dovemansgesprek, een ruzie of een aanslepend conflict. Het komt er dus op aan weerstanden te vermijden of te ontmijnen.

Als praten niet helpt (of niet kan)

Soms zijn er ook hindersituaties waarin een gesprek met de hinderveroorzaker niet mogelijk is. Zo is het moeilijk om de veroorzaker van stank afkomstig van een vervuilde waterloop aan te spreken. En hoe gaat u het gesprek aan met een anonieme sluikestorter? Meestal moet u zich dan ook richten tot de overheid. Zij kunnen misschien het probleem oplossen (bv. sluikestort opruimen) of alvast verdere stappen ondernemen (naar de verantwoordelijke instantie voor de waterloop). Eventueel kunt u daar in overleg met hen ook zelf aan mee helpen. U kunt er ook uw burens over aanspreken zodat de sociale controle wat groter wordt.

Rechtsmiddelen

Als het gesprek (= een soort minnelijke regeling) met de veroorzaker van de hinder niets oplevert, kunt u verdere stappen zetten. Wees ervan bewust dat u dan meer formele kanalen gaat gebruiken om het stoppen van de hinder af te dwingen. Dit zal immers de verstandhouding met de veroorzaker van de klacht niet verbeteren.

Volgende rechtsmiddelen zijn voorhanden:

- klachten melden bij de bevoegde administratieve overheid.
- klacht neerleggen bij de gemeente met het oog op een administratieve boete.
- klacht neerleggen bij de politie met het oog op een strafrechtelijke procedure.
- dagvaarden voor de burgerlijke rechtbank.
- opstarten van een procedure in kort geding.

De rechtsmiddelen gaan van klachtenmelding tot rechtsprocedure. Bedenk dat de kosten van rechtsprocedures hoog kunnen oplopen (tussen 200 en 600 euro) en dat de kosten van een advocaat bij burgerlijke procedures een veelvoud daarvan kunnen bedragen.

Klachtenmelding bij een administratieve overheid

Het MilieuKlachten Registratie- en OpvolgingSysteem (MKROS).

Het MKROS is een nieuw internetsysteem om milieuklachten in een databank in te brengen en op te volgen. Ook de milieudienst van Londerzeel beschikt over dit systeem. U kunt uw klacht niet zelf rechtstreeks invoeren maar u moet uw klacht laten registreren bij een meldpunt (meestal via een schriftelijke melding).

Het centraal verzamelen van alle beschikbare informatie m.b.t. milieuklachten is een eerste stap die het overheden mogelijk maakt om inzichten te verwerven in de aspecten van hinderbeleving in een bepaalde regio en om de netwerkvorming tussen de verschillende betrokken overheidsdiensten te stimuleren. Het is geen systeem dat alle hinderproblemen oplost! Daar zijn nog altijd de bevoegde toezichthoudende overheidsinstanties en eigenlijk alle burgers samen voor verantwoordelijk.